

Yttrande över SOU 2023:2 Delbetänkande En inre marknad för digitala tjänster - ansvarsfördelning mellan myndigheter (tillämpning av DSA-förordningen)

(Finansdepartementets dnr: Fi2023/00943)

Kommerskollegium ansvarar för frågor som rör utrikeshandel, EU:s inre marknad och handelspolitik. Kommerskollegiums uppdrag är att verka för frihandel. Det innebär att vi verkar för fri rörlighet på den inre marknaden och för liberalisering av handeln mellan EU och omvärlden samt globalt.

Under 2020 publicerade Kommerskollegium en utredning om digitala plattformars ansvar.¹ Vi gav även löpande stöd till Utrikesdepartementet vid gemensamberedning av svenska ståndpunkter avseende förslaget till en förordning om en inre marknad för digitala tjänster (DSA). Kommerskollegium ingick även i det myndighetsövergripande nätverk som Post- och telestyrelsen, PTS, tillsammans med Myndigheten för press, radio och tv, MPRT, tog initiativ till under 2021 för att diskutera frågor kopplade till områden som DSA berör.

Det aktuella delbetänkandet lämnar förslag på ansvarsfördelning mellan svenska myndigheter vid tillämpningen av EU:s förordning om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (EU) 2022/2065. I det här yttrandet uttalar vi oss enbart om förslaget i delbetänkandet.

Kommerskollegium utövar idag inte tillsyn av företag så som krävs enligt den nya förordningen om digitala tjänster, DSA, och saknar därmed möjlighet att samordna tillsyn och efterlevnadskontroll. Kommerskollegium tillstyrker

---

¹ Kommerskollegium, Platform Liability in the EU: A Need for Reform?, 2020 [Rapport: Platform Liability in the EU | Kommerskollegium](#)

utredningens bedömning om att myndigheten därmed inte är aktuell som behörig myndighet enligt kraven i DSA.

Kommerskollegium har emellertid i enlighet med förordning (2012:990) med instruktion för Kommerskollegium ett antal uppgifter som på olika sätt tangerar och som refereras till i DSA.

Vad gäller e-handelsdirektivet (2000/31/EG)² har Kommerskollegium i uppgift att vara kontaktpunkt för svenska myndigheters samarbete med myndigheter inom EES och med Europeiska kommissionen i frågor utanför konsumentförhållanden som rör informationssamhällets tjänster enligt lagen (2002:562) om elektronisk handel och andra informationssamhällets tjänster.³ Vi delar således ansvaret som kontaktmyndighet med Konsumentverket som fyller rollen i konsumentrelaterade frågor.

Kommerskollegium har även i uppdrag att vara nationell samordnare för informationssystemet för den inre marknaden (IMI), vilket innebär att registrera och informera svenska myndigheter om systemet och underlätta kommunikationen mellan myndigheter i Sverige och andra EU-länder och länder inom EES. Notifieringar angående ursprungslandsprincipen i e-handelsdirektivet ska ske i IMI-systemet (medan anmälningar om föreskrifter för informationssamhällets tjänster görs enligt direktiv (EU) 2015/1535).

Kommerskollegium ska även fullgöra de uppgifter som myndigheten har enligt förordningen (2020:516) med kompletterande bestämmelser till EU:s plattformsförordning (förordning (EU) 2019/1150)⁴ vilket bland annat innebär att vi ska stödja näringsidkare genom att informera om bestämmelserna i EU:s plattformsförordning och ge praktiskt stöd för tillämpning av den förordningen samt kontrollera att EU:s plattformsförordning följs.⁵

Både e-handelsdirektivet och plattformsförordningen hänvisas till i DSA och e-handelsdirektivet ändras direkt genom att dess artiklar 12–15 utgår i enlighet med artikel 89 i DSA.

Dessutom har Kommerskollegium i uppgift att enligt förordningen (1994:2029) ta emot och bereda anmälningar och andra meddelandet som hanteras inom ramen för förordningens anmälningsprocedurer däribland enligt direktiv (EU) 2015/1535 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och

---

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden.

³ Förordning (2012:990) med instruktion för Kommerskollegium, 9 § punkt 7.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1150 av den 20 juni 2019 om främjande av rättvisa villkor och transparens för företagsanvändare av onlinebaserade förmedlingstjänster.

⁵ Förordning (2012:990) med instruktion för Kommerskollegium, 9 §, punkt 14.

beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster. Vi konstaterar att definitionen av en informationssamhällets tjänst som återfinns i artikel 1.1. i direktiv (EU) 2015/1535 nu hänvisas till i både e-handelsdirektivet och DSA.

Det görs tydligt i DSA att den nya förordningen inte ska påverka tillämpningen av varken e-handelsdirektivet (förutom de explicita ändringarna enligt artikel 89), plattformsförordningen eller andra regler som fastställs i andra unionsrättsakter och som reglerar andra aspekter av tillhandahållandet av förmedlingstjänster eller som specificerar och kompletterar DSA.

Emellertid tror vi att det är oundvikligt att tolkningsfrågor kommer att uppstå, inte minst när de olika rättsakterna som specifikt hänvisas till i DSA och som innehåller lika eller snarlika krav ska börja tillämpas parallellt i praktiken. Kommerskollegium efterlyser därför ett samarbete och utbyte mellan de myndigheter som handlägger ärenden kopplade till dessa rättsakter; inbegripet de myndigheter som inte kommer att utses till behöriga myndigheter i enlighet med DSA, i syfte att uppnå enhetlig tillämpning. Sådant utbyte och samarbete kan till exempel uppnås genom en fortsättning på det gemensamma arbetet i det myndighetsövergripande nätverket som formerades under 2021.

DSA behöver vidare ses i ett större perspektiv och som den del förordningen är i det övergripande och omfattande regleringsarbete som pågår inom EU avseende de digitala aspekterna av den inre marknaden. Det är utan tvekan en utmaning att inom EU uppnå samstämmiga regler och en konsekvent tillämpning av dem på den inre marknaden. Samstämmighet inom EU är viktigt för alla tjänsteleverantörer, även från tredje land, som verkar på den inre marknaden. Hur EU reglerar, till exempel digitala plattformar och tjänster, påverkar även direkt förutsättningarna för handel med tredje land.

Givet Kommerskollegiums generella uppdrag att verka för frihandel globalt, en väl fungerande inre marknad och fri rörlighet samt våra specifika uppgifter gällande rättsakter som tangerar DSA, kan myndigheten bidra med kunskap och erfarenhet.

I stycket 4.3 skriver utredningen om andra medlemsstaters val av behöriga myndigheter och samordnare för digitala tjänster. Kommerskollegium ingår på EU-nivå i expertgruppen "E-Commerce Expert Group" som samordnas av EU-kommissionen (DG CNECT, som kommer att revidera mandatet för expertgruppen och även inkludera DSA i dess ansvarsområden). Härigenom har vi tagit del av diskussioner kring tillämpning av DSA på nationell nivå. Vi instämmer i, som utredningen konstaterar, att det ser olika ut i medlemsstaterna och att olika kombinationer av myndigheter föreslås. Vi vill även uppmärksamma Finansdepartementet på att, utöver vad utredningen redogör

för, överväger vissa medlemsstater att samla ansvaret för plattformreglering så att den eller de myndigheter som har ansvar för DSA även kan ha ansvar för till exempel e-handelsdirektivet och plattformsförordningen.

Ärendet har avgjorts av ställföreträdande generaldirektör Pernilla Trägårdh i närvaro av enhetschef Agnès Courades Allebeck, chefsjurist Jonas Jeppson och utredare Karin Atthoff, föredragande.

Pernilla Trägårdh

Karin Atthoff